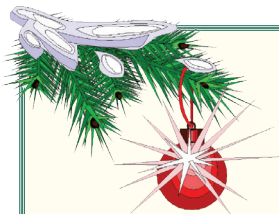

W NASZEJ RODZINIE

www.parcia-swietego-gerzego.pl

№ 155; 04.12.2014 – 04.01.2015

*„CHRISTOS RAŻDAJETSIA – SŁAWTIE,
CHRISTOS S NIEBIES – WSTRECAJTIE,
CHRISTOS NA ZIEMLI – WIESIELITIEŚ...”*

Tymi słowami pozdrawia nas Matka Cerkiew, zapraszając do oddania czci Miłosiernemu Bogu, Który w kolejnym dniu, kolejnego roku trzeciego tysiąclecia poszukuje miejsca nie w kamiennej grocie ale w żywym sercu; nie w pałacu pośród dworzan a w rodzinach i ich domach; nie pokłonów oczekuje, bo nikt nie zastąpi pokłonu Aniołów. Szuka rodzin pełnych miłości potwierdzonej dobrymi uczynkami, którzy przyjmą do serc Jego słowo, tak jak kiedyś On – Bóg Słowo – przyjął na Siebie ludzkie ciało. Wykorzystajmy ten czas na odnowę duszy. Biegając po sklepach nie udawajmy zapracowanych. Nie podmieniamy wiary obyczajami. Nie zastępujemy postu rozpustą! Przez te czterdzieści dni przekonajmy samych siebie o swej wiarygodności, stanowczości, wierności danemu słowu. Gdy przekonamy siebie o potrzebie ofiarowania dobremu Bogu miłości – łatwiej nam będzie wybrać prezent dla kochanych najbliższych. Życzymy wszystkim radosnych przygotowań, a post niech posłuży nam na wy-ciszenie i poznanie samych siebie, na odnalezienie miejsca w sercu, które godnie przyjmie Chrystusa!

o. Grzegorz wraz z duchowieństwem Parafii

HISTORIA POSTU PRZED BOŻYM NARODZENIEM

W pierwszych trzech wiekach chrześcijaństwa, znaczonej straszliwymi prześladowaniami, modlitewne wspomnienie Narodzenia Zbawiciela było pierwszym spośród wielu zdarzeń wchodzących w skład święta *Bogojawlenia* = Objawienie Boga, obchodzonego 6 stycznia. Chrześcijanie, stanowiący nieznaczny procent ludności rzymskiego imperium, codziennie opłakiwali, czcili męczenników. Przed Bohojawleniem, jak opisują święci Ojcowie, praktykowano kilkudniowy szczerzy post, aby przygotować się do Prazdnika. Pozostałością postu z tych lat jest wigilia przed Kreszczeniem (Bohójawleniem). Gdy w IV wieku święto Bożego Narodzenia stało się samodzielny, obchodzony 25 grudnia, praktykę postu przygotowawczego przeniesiono na główne wydarzenie Objawienia. – Z tego wieku pochodzą pierwsze kazania na święto Bożego Narodzenia, a św. Grzegorz mówi, że jest to największe święto w historii zbawienia, gdyby bowiem Bóg nie objawił się jako człowiek, to nad Jordanem nie objawiła by się Trójca, na Taborze nie było by Przemienienia, nikt by nie wziął na ramiona Krzyża Zbawienia, nikt by po Adama nie zstąpił do piekieł i nie było by Zmartwychwstania.

W V wieku i następnym post przed Bożym Narodzeniem upodabniał do postu przed Wielkanocą a za przyczynę posłużyła praktyka etiopska, gdzie apostoł Filip nauczał. Apostoł jak wiadomo, zmarł męczeńską śmiercią na krzyżu a umierając, w bólu zaczął złorzeczyć swym oprawcom. Gdy umarł okazało się, że za chwilę słabości, przez 40 dni nie będzie mógł przekroczyć bram raju. Apostoł Filip zaczął objawiać się swoim uczniom i prosić o czterdziestodniowy post i modlitwy o wybaczenie jego grzechu. Gdy Cerkiew przyjęła ustaloną na 25 grudnia datę Narodzenia Zbawiciela, w Cerkwi etiopskiej skonstatowano, że jest to dzień zakończenia Filipowego postu zachowywanego w ich tradycji. Naturalną była więc myśl: apostoł jest już u Boga, a nam trzeba się przygotować do spotkania ze Zbawicielem. Pamięć apostoła Filipa była czczoną i w innych Cerkwiach lokalnych. Potrzeba przygotowania do święta Objawienia Boga Słowa w ludzkiej postaci również była oczywistą. W ten sposób post przed Bożym Narodzeniem stał się bogactwem niepodzielonej Cerkwi. Później szacunek dla wspólnej tradycji był różny na Wschodzie i na Zachodzie. Zachód uważał ten post za mniej ważny i zaczęto skracać jego dni z siedmiu do pięciu tygodni a później – do czterech. Obecna tradycja Adwentu to cztery przygotowawcze Niedziele (nie tygodnie). A post – o tym: ile, jak i co może ofiarować Bogu niech każdy decyduje sam.

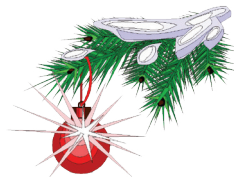
Nam pozostaje wierzyć, że w naszych rodzinach post nadal będzie połączony z modlitwą a ci, którzy przeżyli radość zwycięstwa nad nawykami, smakami i pożądlivością, opowiedzą i przekonają leniwych do ubogacania swej duchowości.

O TRZECH „KRÓLACH”

Jeżeli do czytania tych słów zachęcił Was cudzysłów, to dobrze. Zwróćmy razem uwagę na bardzo ważny fakt. W tradycji zachodniej 6 stycznia to święto Trzech Króli.

W naszej to wigilia Bożego Narodzenia. Ale w naszym nabożeństwie święta Bożego Narodzenia Ewangelia o Narodzeniu Zbawiciela czytana jest na świątecznej Jutrzni, natomiast w czasie Liturgii czytany jest fragment Ewangelii o... pokłonie trzech mędrców! Liturgicznie jest to uzasadnione – Zbawiciel objawił się nie tylko tym, do których posyłał proroków, ale wszystkim, których wspólnie Ojcem i Duchem stworzył na obraz i podobieństwo Swoje i powołał do współpracy ze Sobą.

Trzej mędrcy, inaczej: magowie, astrologowie, to znaczy ci, co obserwując firmament niebios wróżyli z układu gwiazd. Zdziwieni niezwykłością nowej gwiazdy poszli szukać Króla, za przyczyną którego ona się pojawiła. Prowadzeni instynktem poszli do stolicy państwa – Jerozolimy. Tam, na dworze Heroda, króla z nadania cesarza, poszukiwali odpowiedzi. Kapłani wyjaśniali Herodowi i magom, że Mesjasz narodzi się w Betlejem. Gdy magowie rozum „oderwali” od pałaców a oczy znów zwrócili ku niebu – znaleźli miejsce w Betlejem i Chrystusa, i Matkę. Oddali pokłon i dary Nieznanemu a ostrzeżeni przez Anioła wracali w nieznanne, nawet nie rozumiejąc, że przez moment spotkania z Bogiem byli przedstawicielami „ambasadorami” świata pogan. Przyszli zaoferować swe usługi, a odeszli w niepewności, czy ich dary nie są zbyt bogate dla biednej Rodziny. Cerkiew pierwszych wieków zapamiętała ich tylko jako przedstawicieli pogan przyjmujących wieść o Objawieniu Boga. „Tylko”, gdyż Ewangelia wspomina mędrców jako epizod w łańcuchu zdarzeń. – Szli zaspokoić ciekawość i ewentualne nadzieje na służbę ale trafiając na Heroda stali się przyczyną śmierci tysięcy niewinnych dzieci. Spójrzmy na ikonę i pasterzy – oni też widzieli niebo, słyszeli pieśń aniołów. Widzieli i posłuchali anioła, który objawił im o narodzeniu Zbawiciela. Oni też przynieśli dary Dzieciątka. Oni zostali chrześcijanami. Do Dziś zachowało się miejsce ich grobu ale oni nie mają swego święta. Może dlatego, że naszym przodkom-poganom był bliższy obraz magów. Może dlatego późniejsze chrześcijaństwo, dalsze od miejsc pełnych śladów wydarzeń w Ziemi Świętej a opisywanych w Ewangelii, zaczęło tworzyć własne obrazy zdarzeń. Pomyślimy: astrologów poszukujących służby u króla, nazwano królami. Choć Ewangelia nie mówi ilu było mędrców a tylko o trzech rodzajach darów przyniesionych przez nich, to uznano, że magów też było trzech i nadano im imiona Kacper, Melchior, Baltazar. My, 6 stycznia wg starego stylu, będziemy czcić Chrztost w Jordanie i Objawienie Trójcy Świętej. – Dziękujemy Bogu za możliwość świętowania. Z różnych tradycji zbieramy naukę dla siebie. – Nasi przodkowie choć byli poganami to przyjmowali Ewangelie sercem gdyż przyjmowali ją w zrozumiałym dla nich języku. Zrozumiałe były modlitwy i rozumieli Liturgie. Czy my, ich wnukowie, pra- i praprawnukowie potrafimy rozumieć tekst w zrozumiałym języku? Kogo nazywamy królem, szefem, panem? Trudne pytania ale odpowiedź konieczna – komu i przed czym pokłonimy się w Święta? Przed ikoną, czy przed choinką; przed suto zakropionym stołem czy stolikiem z telewizorem? Wybór jeszcze trudniejszy niż minione wybory.

NABOŻEŃSTWA W NASZEJ CERKWI

- 03.12. ŚR • 17⁰⁰ Wsienoszczna Wwiedienija wo chram Diewy Maryi**
04.12. CZ • 9⁰⁰ Liturgia Wwiedienija • 17⁰⁰ Akafist do matki Bożej
06.12. SO • 8⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Wsienoszczna Niedzieli
07.12. ND • 08⁰⁰ i 10⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Akafist do św. włkm Jekatieriny
08.12. PN • 8⁰⁰ Liturgia Oddanija Wwiedienija wo chram
10.12. ŚR • 17⁰⁰ Akafist przed ikoną Matki Bożej „Znamienije”
11.12. CZ • 17⁰⁰ Akafist do św. włkm Gieorgija i modlitwa za Ofiarodawców
13.12. SO • 8⁰⁰ Liturgia • (św. ap. Andrzeja) • 17⁰⁰ Wsienoszczna Niedzieli
14.12. ND • 8⁰⁰ i 10⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Akafist do św. ap. Andrzeja
17.12. ŚR • 8⁰⁰ Liturgia (św. włkm Barbary)
• **17⁰⁰ Akafist do św. włkm Barbary**
18.12. CZ • 17⁰⁰ Akafist do św. Mikołaja
19.12. PT • 8⁰⁰ Liturgia (św. Mikołaja)
• **17⁰⁰ spowiedź dla młodzieży szkolnej**
20.12. SO • 8⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Wsienoszczna Niedzieli
21.12. ND • 8⁰⁰ i 10⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Akafist do św. Anny
24.12. ŚR • 17⁰⁰ Akafist do św. męcz. Wileńskich i modlitwa za chorych
25.12. CZ • 17⁰⁰ Akafist do św. włkm Gieorgija i modlitwa za Ofiarodawców
27.12. SO • 8⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Wsienoszczna Niedzieli
28.12. ND • 8⁰⁰ i 10⁰⁰ Liturgia
• **17⁰⁰ Akafist do św. Bonifatija i modlitwa za uzależnionych**
31.12. ŚR • 17⁰⁰ Akafist do św. męcz. Wileńskich i modlitwa za chorych
01.01. 2015 CZ • 17⁰⁰ Akafist dziękczynny i molebien
02.01. PT • 17⁰⁰ Akafist do św. męcz. Gabriela i spowiedź młodzieży szkolnej
03.01. SO • 7³⁰ Spowiedź • 8⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Wsienoszczna Niedzieli
04.01. ND • 8⁰⁰ i 10⁰⁰ Liturgia • 17⁰⁰ Akafist do Zbawiciela

Parafia Prawosławna św. włkm Jerzego na Nowym Mieście
15-338 Białystok, ul. Pułaskiego 36

Kancelaria:

15-338 Białystok, ul. Kruczka 5/2 • czynna codziennie w godz.: 16⁰⁰ - 18⁰⁰ • tel. 85 744 95 00
• kontakt 24h: tel. 85 746 50 20 • e-mail: kancelaria@parafia-swietego-gerzego.pl
• konto: 94 1020 1332 0000 1302 0026 2196

Duchowieństwo:

• proboszcz ks. mitrat Grzegorz Misijuk tel. 85 746 50 20 • ks. prot. Walerian Antosiuk tel. 85 744 91 92
• ks. prot. Władysław Masajo tel. 85 663 35 63 • ks. dr Roman Płoński tel. 794 57 21 22
• ks. protod. Tomasz Cyrkun tel. 505 25 00 73